

KAMPEN GEKNIPT VOOR ONTHAASTE STAD

(Van onze correspondent)

De Kamper Hervormde predikant B. Gijsbertsen gaat de SPK het voorstel doen Kampen te profileren als 'slow city'. De stad is daar, volgens hem, net niet te groot voor en het lijkt hem een veel beter idee dan doorgaan met vergeefs achter Zwolle aan te hollen. In een onthaaste stad zouden de mensen veel beter tot hun recht komen en dat is ook hard nodig. Gijsbertsen: "Als je goed om je heen kijkt zie je dat steeds meer mensen steeds minder opgewassen zijn tegen het steeds hoger wordende levenstempo".

Via het internet weet Gijsbertsen dat in Italië verschillende steden zich verzetten tegen de opmars van wat men daar de 'veramerikanisering' van de steden noemt. Steden met een jachtig leeftempo die steeds meer op elkaar gaan lijken. Door middel van het zogenaamde 'Slow-city-project' tracht een aantal kleinere Italiaanse steden die voortschrijdende globalisatie een halt toe te toebrengen door het accent vooral te leggen op de traditionele kwaliteit van leven, 'La Dolce Vita', waardoor een stad zich juist onderscheidt van alle andere. Zo wordt in een 'slow city' aan 'slow food' de voorkeur gegeven boven 'fast food' en probeert men de stad op allerlei manieren 'mensvriendelijker' te maken. Gijsbertsen is van mening dat de ontwikkeling van het mondiale denken niet verkeerd en ook niet meer tegen te houden is: "Als het er maar niet toe leidt dat de wezensverschillen verdoezeld worden. Het Italiaanse project spreekt me aan, omdat ik het waardevol vind ernaar te streven om ieders eigenheid, als stad, maar ook als mens, zoveel mogelijk in tact te laten, ja, zelfs te benadrukken. Kampen zou dat voorbeeld moeten volgen".

Vooraf dat mensvriendelijke aspect spreekt Gijsbertsen, medeauteur van het boek 'De terugkeer van de mens', erg aan: "Binnen onze samenleving tekent zich een ontwikkeling af, waardoor het relationele, de menselijke omgang dreigt af te sterven. Kijk maar naar het onderwijs. Dat dreigt geleidelijk te veranderen in een instrumenteel, onpersoonlijk iets: steeds meer gefocust op kerndoelen en eindtermen."

Gijsbertsen vindt het streven in de samenleving om iedereen op één lijn te krijgen wel begrijpelijk: "Dat is de macht van het getal, het alles willen kunnen meten. Om daarmee greep te hebben op de dingen. Die macht maakt de boel immers beter beheersbaar." Tegelijk signaleert hij echter het gevaar dat het menselijke aspect ondergeschikt wordt gemaakt aan de meetbare en beheersbare modellen. "De meest belangrijke dingen in het leven zijn nu eenmaal niet te meten: liefde, respect, aandacht, solidariteit, eerlijkheid ... In het conflict tussen bijvoorbeeld minister Brinkhorst en de boeren zie je dat het technocratisch bestuur geen raad weet met de terechte emotie van de dierenliefhebber."

Gijsbertsen vertelt hoe het boek 'De terugkeer van de mens' breed is opgepakt en aanleiding is geweest tot de oprichting van een stichting 'Encounter of worldviews'. "In het bestuur van de stichting delen christen, hindoe, moslim, jodin, atheïst en humanist dezelfde zorg: de verdwijning van de eigenheid, de identiteit, onder de druk van de globalisering. In dat verband was er bij mij de herkenning bij het Italiaanse initiatief van de 'slow city': geen ontkenning of remmen van de globalisering, maar wel een mondiaal denken dat ruimte geeft en zelfs creëert voor het eigene van mensen, steden, landen, wereldbeschouwingen, enzovoort."

In dat verband roept de Kamper predikant overigens op tot dialoog. "En met dialoog bedoel ik het echte gesprek met elkaar, een proces waarin de deelnemers aan elkaar veranderen. Anders zijn we ongemerkt zo maar weer bezig de ander te veranderen naar ons eigen model".

Als herder van zijn wijkgemeente werkt Gijsbertsen op dezelfde manier: “Het feit dat we uit dezelfde bron van het evangelie putten doet ons broeders en zusters zijn, maar iedereen heeft daar een persoonlijke relatie mee. En dat eigene moet gerespecteerd blijven”.

Fundamentalisten horen er, volgens Gijsbertsen, ook bij, op voorwaarde dat zij, op hun beurt, respect opbrengen voor andere benaderingen dan de hunne: “Met fundamentalisme heb ik geen moeite, wel met fanatisme. Fanatisme zie ik als een maatschappelijk kwaad. Fanaten willen iedereen gelijkschakelen, iedereen op één lijn zien te krijgen. Zij rusten niet voordat alle neuzen dezelfde kant opstaan. Maar naar mijn overtuiging doodt dat streven nu juist het typisch menselijke, de dialoog”.